

РЕШЕНИЕ

№ 4598

гр. София, 11.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 31.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Радина Карамфилова**

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **11747** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), чрез процесуалния си представител юрк. Д., срещу Решение № 4536 от 16.10.2024 г., постановено по АНД № 11134/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 14-ти състав, с което е отменен Електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН] издаден от Министерство на регионалното развитие и благоустройството (МРРБ), Агенция "Пътна инфраструктура", с който на "ЕР ЕНД ЕМ-ПЛАНЕТ ГРУП" ЕООД, ЕИК[ЕИК], на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 във връзка с ал. 3 във вр. с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 500 лв., за извършено нарушение по чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, като независимо от налагането на административното наказание на дружеството е указано, че дължи и заплащане на съответната такса по чл. 106, ал. 5 от ЗП, съобразно на категорията на ползваното от него пътно превозно средство, в размер на 167 лв.

Касаторът изразява несъгласие с изводите на районния съд, като излага мотиви за неправилност и незаконосъобразност. Счита, че решението е постановено в нарушение на материалния закон. Моли за отмяна на решението на СРС, съответно да бъде потвърден оспорения ЕФ, като законосъобразен.

В съдебно заседание, редовно призован, касаторът се представлява от юрк. Г., която

поддържа жалбата и моли за нейното уважаване. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, "ЕР ЕНД ЕМ-ПЛАНЕТ ГРУП" ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], действащо чрез управителя М. К. Д., чрез пълномощника си адв. Г., в писмено становище излага доводи за неоснователност на касационната жалба, съответно за правилност на оспорения съдебен акт. Претендира разноски.

Редовно призован за съдебно заседание, ответникът не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност и доказаност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, XXV-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира следното от фактическа страна:

С оспореното пред касационната инстанция Решение № 4536 от 16.10.2024 г., постановено по АНД № 11134/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 14-ти състав, е отменен Електронен фиш (ЕФ) № [ЕГН] издаден от МРРБ, АПИ, с който на "ЕР ЕНД ЕМ-ПЛАНЕТ ГРУП" ЕООД, ЕИК[ЕИК], на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 във връзка с ал. 3 във вр. с чл. 179, ал. 3б от ЗДвП е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 500 лв., за извършено нарушение по чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, като независимо от налагането на административното наказание на дружеството е указано, че дължи и заплащане на съответната такса по чл. 106, ал. 5 от ЗП, съобразно категорията на ползваното от него пътно превозно средство, в размер на 167 лв.

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС е установил от фактическа страна, че на 14.08.2021 г., в 09:58 часа, е установено нарушение № С98798ЕА540С3434Е053041F160А57АЕ на ППС ВЛЕКАЧ М. ТГХ 18.440 БЛС, рег. [рег.номер на МПС], с технически допустима максимална маса 18000 кг., брой оси 2, екологична категория ЕВРО 4, в състав е ремарке с общ брой оси 5, с обща технически допустима максимална маса на състава 40 000, в Столична община, за движение по път А-6 км 50+427, с посока нарастващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС частично не е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1. т. 2 от Закона за пътищата, тъй като за посоченото ППС има тол декларация за преминаването, но платената категория е по-малка от измерената.

Нарушението е установено с устройство № 10181, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, намиращо се на път А-6 км 50+427.

Във връзка с горното дружеството е издаден ЕФ № [ЕГН] от МРРБ-АПИ за налагане на имуществена санкция в размер на 2 500 лева за нарушение на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, като независимо от налагането на административното наказание на "ЕР ЕНД ЕМ-ПЛАНЕТ ГРУП" ЕООД е указано, че дължи и заплащане на съответната такса по чл. 106, ал. 5 от ЗП, съобразно на категорията на ползваното от него пътно превозно средство, в размер на 167 лв.

Горепосочената фактическа обстановка съдът е установил от представените по делото писмени доказателства - ЕФ № [ЕГН] от МРРБ-АПИ, Доклад от Електронната система за събиране на такси по чл. 167а ал. 3 от ЗДвП, Справка за собственост на МПС, Справка за установени нарушения, известие за доставяне, становище на отдел УИСИ,

веществени доказателствени средства: снимки на МПС, приложени към ЕФ № [ЕГН] от МРРБ-АПИ, както и от останалите материали по делото.

За да отмени обжалвания пред него ЕФ СРС приема, че не е спазена процедурата, предвидена в закона, за ангажиране на административно -наказателната отговорност на дружеството. Това е така, защото ангажирането на административнонаказателната отговорност по чл. 179, ал. 3б ЗДвП с издаване на електронен фиш при условията на чл. 189ж ЗДвП е недопустимо. По тези съображения, подробно мотивирани, СРС е отменил ЕФ като незаконосъобразен.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение.

Пред СРС не са събирани гласни доказателства и не са разпитани свидетели.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА, а решението на СРС за правилно, поради следните съображения.

Същото е постановено при пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина и при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка доводите в касационната жалба са неоснователни.

Касационната инстанция споделя мотивите на въззивния съд, че към датата на извършване на процесното нарушение законодателят е предвидил възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП., поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение е незаконосъобразен и следва да бъде отменен само на това основание.

Така, съгласно чл. 189е, ал.1 и 2 от ЗДвП актовете за установяване на административни нарушения по чл.179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал.1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал. 2). Посочената разпоредба ясно и категорично постановява, че за административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят.

По същият категоричен начин, следващата разпоредба на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП постановява, че при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение.

На следващо място, настоящата касационната инстанция намира, че наложеното наказание е непропорционално на тежестта на извършеното нарушение като

съобразява в тази връзка Решение от 21.11.2024 г. по дело С-61/2023 г. на СЕС, съгласно което член 9а от Директива 1999/62/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 1999 година относно заплащането на такси от тежкотоварни автомобили за използване на определени инфраструктури, изменена с Директива 2011/76/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2011 г., трябва да се тълкува в смисъл, че посоченото в него изискване за съразмерност не допуска система от наказания, която предвижда налагане на глоба или имуществена санкция с фиксиран размер за всички нарушения на правилата относно задължението за предварително заплащане на таксата за ползване на пътната инфраструктура, независимо от характера и тежестта им, включително когато тази система предвижда възможността за освобождаване от административнонаказателна отговорност чрез заплащане на „компенсаторна такса“ с фиксиран размер.

Водим от изложеното при служебната проверка, не се установиха въведените от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни.

По тези съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, основателно и доказано е искането на ответника за присъждане на разноски в размер на 350 лева, представляващи договорено и платено адвокатско възнаграждение пред касационната инстанция.

По гореизложените съображения и на основание чл. 222, ал. 1 АПК, Административен съд – София град, XXV касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4536 от 16.10.2024 г., постановено по АНД № 11134/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 14-ти състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на ЕР ЕНД ЕМ-П. ГРУП" ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], сумата в размер на 350 (триста и петдесет) лева, представляваща разноски пред касационната инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: